

Bilag 6.**DANSK TEXTIL-UNION**

Hovedorganisation
for
Textil - Detail - Handelen
i Danmark.

Den 14. November 1946.

Til Handelsministeriet, Slotsholmegade 10, K.

Til vedlagte tidligere Henvendelse til Handelsministeriet af 25. f. M. tillader Dansk Textil Union sig at knytte nedenstaaende Bemærkninger, der uddyber Begrundelsen for nogle af Unionens foreslaaede Ændringer til Prisloven samt henstiller, at ogsaa Prislovens § 12 ændres.

ad Ændringsforslagene til § 8, 4. Stk., 2. Punktum, saalydende:

„Priskontrolraadet kan endvidere, hvor Omstændighederne taler herfor, efter Forhandling med vedkommende Erhvervsorganisationer eller Branche-foreninger, tillade, at Avancebegrænsningen for den enkelte Vareenhed sker gennem Fastsættelse af hertil sigtende Bruttoavancer“.

„Ved Bedømmelsen af, hvilken Bruttoavance, der for den enkelte Vareenhed paa det Tidspunkt, da Lov Nr. 306 af 30. Maj 1940 traadte i Kraft, var sædvanlig inden for vedkommende Branche, vil Erklæringer fra den paagældende Branches Hovedorganisation være at lægge til Grund, dog skal Prisdirektoratet være berettiget til at indanke Organisationernes Afgørelse for det i § 15 omhandlede Nævn“.

Inden for Tekstilhandelen er det og har det været umuligt at foretage en Beregning af den enkelte Vares Nettoavance, og derfor har man saa godt som udelukkende — saaledes som det var Sædvane før Krigen — regnet med Bruttoavancer pr. Vareenhed. Imidlertid skal Bruttoavancen sættes i Forhold til Prisstigningen og den gældende Bruttoavance før Krigen, hvilket vanskeliggør Prisberegningen. Det er klart, at det er særdeles vanskeligt at udfinde den Bruttoavance, der var gældende for den enkelte Vareenhed for 7 Aar siden og udfinde Prisstigningen, ganske særligt paa de Varer, der fuldstændig har skiftet Karakter. Følgen heraf bliver, at Prisstigningen og Bruttoavancen ofte maa hvile paa den Handlendes Skøn, hvorved den enkelte Handlende kan løbe en betydelig Risiko, dersom han skønner forkert.

Derfor er Unionen af den Opfattelse, at § 8 bør ændres, saaledes at ansvarlige Organisationers Skøn over Varernes Prisstigning og den sædvanlige Førkrigsavance kan lægges til Grund for Avanceberegningen. Det kan ogsaa forekomme, at der fremkommer Varer, som slet ikke var kendt før Krigen, og i saa Fald kan Prislovens nuværende Princip slet ikke finde Anvendelse, og derfor maa Organisationernes Skøn over Avancerne ogsaa i saadanne Tilfælde anses for at være nødvendigt.

Ligeledes er det ganske udelukket for Handlende, der har etableret sig i Aarene efter 1940, at beregne Avancer efter Prislovens § 8 i dens nuværende Affattelse, da de ganske mangler Grundlaget for Avanceberegningen, nemlig Førkrigsavancen og Varens Prisstigning.

Prisdirektoratet bør efter Unionens Opfattelse ikke gives Beføjelse til at foretage Beregningen af Avancen, fordi de Handlende derved alene er underkastet Prisdirektoratets Skøn, som selvsagt vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt for en nyetableret Handlende at faa omstødt ved Indbringelse for Ankenævnet, alene af den Grund, at den paagældende ikke har noget Materiale at fremlægge.

Den almindelige Praksis er nu, at Priskontrolraadet tillader et Tillæg paa 20 pCt. paa den før Krigen gældende Bruttoavance til Dækning af forøgede Om-